

תה"ג 67134/12/21 - מדינת ישראל נגד איברהים (בן יוסף) דיב עוודאללה

בית המשפט המחוזי בירושלים

תה"ג 67134-12-21 מדינת ישראל נ' (בן יוסף) דיב עוודאללה(עציר)
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת שירלי רנר
עותרת	מדינת ישראל באמצעות ב"כ עו"ד יעל הכהן ועו"ד אבי קרוננברג מהמחלקה הבינלאומית בפרקליטות המדינה
נגד	איברהים (בן יוסף) דיב עוודאללה באמצעות ב"כ
משיב	עו"ד ד"ר ניר שניידרמן
פסק דין	

1. עתירה בהתאם לסעיף 3 לחוק ההסגרה, התשי"ד-1954 (להלן - חוק ההסגרה) להכריז על המשיב בר-הסגרה, לאחר שביום 23.12.21 הורה שר המשפטים בהתאם לסמכותו לפי סעיף זה כי המשיב יובא בפני בית המשפט כדי לקבוע אם המשיב בר הסגרה לארצות הברית.

בקשת ההסגרה, של ממשלת ארצות הברית, היא לצורך העמדה לדין של המשיב באשמת ביצוע עבירת שוד, עבירה לפי סעיף 1951 (a) בפרק 18 ל-U.S.C. שדינה עד 20 שנות מאסר; ועבירת החזקה ושימוש בנשק חם תוך כדי ביצוע עבירת אלימות, עבירה לפי סעיף 924(i)-(iii)-(A)(1)(c) בפרק 18 ל-U.S.C. שדינה עונש מינימאלי של 10 שנות מאסר ועונש מקסימאלי של מאסר עולם.

רקע

2. על פי בקשת ההסגרה ביום 11.4.2018 בסביבות השעה 23:50 נכנס המשיב לחנות מכולת בברוקלין, ניו-יורק כשפניו מכוסות בבד שחור ומשקפי שמש. המשיב איים בנשק על המוכר בחנות בדרישה לקבל כסף וירה לעברו שלוש יריות אשר אחת פגעה בבטנו. המוכר מסר למשיב כ-800\$ מכספי החנות. המשיב עזב את המקום במכונית BMW.

ביום 26.2.20 הוגש כנגד המשיב כתב אישום במדינת ניו-יורק בגין העבירות לעיל ובאותו היום הוצא כנגדו צו מעצר.

טענות הצדדים

טענות העותרת

3. בעתירה נטען כי הראיות המצויינות בבקשת ההסגרה היו מספיקות כדי להעמיד את המשיב לדין על מעשיו בישראל

ובכך נתמלאה הדרישה שבסעיף 9(א) לחוק ההסגרה.

העבירה שמעשיו לכאורה של המשיב מגבשים על פי הדין הישראלי, היא עבירה של **שוד בנסיבות מחמירות**, עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 שדינה עשרים שנות מאסר.

4. ב"כ העותרת הפנתה לתצהירה של עו"ד וירג'יניה ט. נגוין, תובעת במחוז המזרחי של מדינת ניו-יורק המפרט את הראיות הקיימות כנגד המשיב - צילומי וידאו המתעדים את מבצע השוד יוצא ממכונית הדומה לזו בה החזיק המשיב על פי הראיות במועדים הרלוונטיים וחוזר אליה לאחר ביצוע השוד; הודעת עד המזהה את המשיב כמבצע השוד; איכוני מכשיר טלפון המחזקים את עובדת הימצאותו של המשיב בזירת האירוע בעת הרלוונטית והתכתבויות של המשיב ברשת פייסבוק הקושרות את המשיב למיוחס לו.

עוד הפנתה העותרת לתצהירו של הסוכן המיוחד מרקוס גסט אשר לקח חלק בחקירה כנגד המשיב ולתצהיר משלים שלו בו מפורטות הראיות הבאות כנגד המשיב: הודעת קורבן העבירה; סרטון וידיאו מתוך החנות המתעד את השוד; הודעת הבעלים והמנהל של החנות המזהה את המשיב בסרטון כמבצע השוד; הודעת מעסיקו של המשיב בתקופה שקדמה לשוד אשר השאיל למשיב מכונית מסוג BMW כשהמשיב אמור היה להחזירה ביום ההשאלה אך לא החזירה מעולם; סרטוני וידיאו מסביבת החנות; איכון מכשיר הטלפון שבשימוש המשיב אשר במצורף לפענוח מסלול נסיעת הרכב מצביעים על תנועותיו של המשיב בעת הרלוונטית ומחזקים את הראיות כנגדו; ממצאי חפוש הקושרים את המשיב למקום הגעת הרכב; התכתבות מחשבונו של המשיב ברשת הפייסבוק המלמדות על נתיב הבריחה שלו, הרקע למיוחס לו ומה עשה.

5. לטענת ב"כ העותרת אין בית המשפט נדרש בשלב זה לבחון את משקל ומהימנות הראיות אלא רק את קיומן והאם יש בהן אחיזה לאישום ואלו מתקיימים במקרה דנן. הראיות שפורטו משתלבות ויוצרות תמונה קוהרנטית וברורה של מהלך האירועים. השאלה איננה האם חומר הראיות מצביע על כך שהמשיב אשם במיוחס לו אלא רק האם יש הצדקה לניהול משפט בארצות הברית.

6. בעתירה נטען כי העבירות בגינן מתבקשת ההסגרה הן עבירות הסגרה לפי סעיף 2(א) לחוק ההסגרה וכן על פי סעיף 2(1) לפרוטוקול המתקן, כאשר תנאי סעיף 2א לחוק מתקיימים ואילו הסייגים הקבועים בסעיף 2ב אינם מתקיימים.

עוד צויין כי מאחר ועל פי מידע שהתקבל ממשרד הפנים המשיב נולד ביום 18.6.1991 ברמאללה ואיננו אזרח או תושב ישראל, לא מתקיים התנאי האמור בסעיף 1א לחוק ההסגרה.

טענת המשיב

7. ב"כ המשיב חלק על כך שחומר הראיות שצורף לבקשת ההסגרה די בו כדי לספק תשתית ראייתית באופן המצדיק את ההסגרה הן מאחר וצורפו מסמכים סלקטיביים וחסרים לבקשת ההסגרה והן מאחר והמסמכים שצורפו אינם מבססים אף לא אחיזה לאישום על פי ההגדרה המקלה ביותר של מושג זה.

כל שהוצג הוא מכלול של ראיות נסיבתיות המלמדות לכל היותר כי המשיב נהג על רכב מסוג BMW בליל האירוע, מברוקלין ועד למדינת אוהיו. הראיה היחידה הקושרת לכאורה את המשיב היא עדות זהוי שאינה מונחת בפני בית המשפט ושמוצגת בעקיפין ובאופן חלקי בתצהיר הסוכן.

8. לגבי המוכר כל שניתן לאמר הוא כי לא ידע לזהות את האדם שפגע בו. כלל לא ידוע האם יש לו היכרות מוקדמת עם המשיב והאם היתה למשיב סיבה לפגוע בו. גם עדותו של אותו בעל חנות נוספת שנתן למשיב את רכב ה-BMW אינה מלמדת דבר. אין אינדיקציה שרכב ה-BMW שנצפה בזירת האירוע צבעו שחור כפי שעולה מעדות בעל החנות. כלל לא ברור האם בינו לבין המשיב קיים סכסוך שבעטיו האחרון לא החזיר לו את הרכב. הערכת הסוכן ולפיה הרכב שנצפה 25 דקות לאחר השוד על גשר ברוקלין הוא אותו רכב שבאמצעותו בוצע השוד היא הערכה בלבד, ומשקלו הראיתי של איכון הטלפון בו עשה על פי הנטען המשיב שימוש באותו לילה הוא דל בהיעדר חוות דעת לגבי טיב האנטנה בה נקלט והרדיוס שלה. בכל מקרה לכל היותר ניתן ללמוד כי המשיב נסע באותו לילה מרובע ברוקלין לאקרון, אוהיו. גם האופן בו נקשר המשיב למכשיר הסלולארי - מכתבים בבית באקרון המופנים אליו, הוא דל.

אשר לראיה הישירה של זהו המשיב - היא מעוררת קושי כה רב עד שאיננה עומדת אף במבחן של "אחיזה לאישום". זהויו של המשיב נעשה על בסיס קולו, מבטאו תנועותיו, מבנה גופו ואופן הליכתו. זאת כאשר אין טענה למאפיינים מיוחדים של המשיב בהקשר זה. גם הזהויו שנעשה לבסוף לאחר שהוצגה לעד תמונה בודדת של המשיב הוא נטול כל משקל. הן בתצהיר הסוכנת הפדראלית והן בתצהיר הסוכן פורט כי גובהו של המשיב הוא 2.03 מטר אך גובהו של המשיב הוא בין 1.75 ל-1.80. גם התכתבות הוואטסאפ שצורפה צריכה לעבור את מבחני הקבילות ואין לה משקל של ממש.

9. לטענת ב"כ המשיב סעיף 9 לחוק ההסגרה תומך בפרשנות ולפיה נדרשות ראיות שהיו מספיקות כדי להגיש כתב אישום בישראל שיש בהן סביר להרשעה, אך גם אם המבחן הוא אך "אחיזה לאישום" כעולה מהפסיקה, עדיין נדרש כי הראיות שיובאו אינן חסרות ערך על פניהן ושיוכלו ללמד על אשמתו של הנאשם לאחר קיומו של הליך פלילי סדור.

יריעת המחלוקת

10. אין מחלוקת כי העבירות בגין מתבקשת הסגרת המשיב הן עבירות הסגרה לפי סעיף 2(א) לחוק ההסגרה.

עוד אין מחלוקת כי מתקיימים התנאים הקבועים בסעיף 2א לחוק ההסגרה - האמנה הרלוונטית (פורסמה בכתבי אמנה 505, כרך 13, בעמ' 795) והפרוטוקול המתקן את האמנה צורפו כנספח ב' לעתירה.

אין גם מחלוקת כי לא מתקיימים הסייגים להסגרה הקבועים בסעיף 2ב לחוק ההסגרה.

גדר המחלוקת הוא האם קיימות ראיות מספיקות להעמדה לדין על עבירות כאלו בישראל כאמור בסעיף 9 לחוק ההסגרה.

מסגרת נורמטיבית

11. סעיף 9(א) לחוק ההסגרה קובע כי:

"הוכח בשעת הדיון בעתירה לפי סעיף 3 כי המבוקש נתחייב בדין על עבירת הסגרה במדינה המבקשת, או כי יש ראיות שהיו מספיקות כדי להעמידו לדין על עבירה כזאת בישראל וכי נתמלאו שאר התנאים הקבועים בחוק

להסגרתו - יכריז בית המשפט, כי המבוקש הוא בר-הסגרה".

ההלכה היא כי "אין צורך להכריע האם יש בחומר הראיות כדי להוביל להרשעת המבוקש, אלא די בקיומה של "אחיזה לאישום", קרי, ראיות שיש בהן כדי להצדיק את המשך בירור אשמתו של המבוקש במדינה המבקשת להעמידו לדין... במסגרת בירור זה, אין לבחון את משקלן של הראיות השונות או את קבילותן, ואף עדות שמיעה - כגון במסגרת תצהיר המסכם את עיקרי הראיות שהעלתה החקירה נגד המבוקש - עשויה להספיק כדי לבסס את בקשת ההסגרה" (ר' ע"פ 6003/19 אריה גרינס נ. היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 17; עה"ס 6928/20; 6896/20 עטיה וחלווני נ. היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 14). "בדיקת הראיות הנדרשת בהליכים כגון דא היא בסיסית ומינימלית... תפקיד הבדיקה כאן הוא לוודא כי ישנו בסיס ראיתי ראשוני אשר בהסתמך עליו ניתן לפתוח בהליך משפט פלילי במדינה הזרה" (עה"ס 6170/20 קאזרו נ. היועמ"ש, פסקה 6).

דין והכרעה

12. חומר הראיות כנגד המשיב מפורט כאמור בתצהיריהם של עו"ד וירג'יניה ט. נגוין, תובעת במחוז המזרחי של מדינת ניו-יורק ובשני תצהיריו של הסוכן המיוחד מרקוס גסט שנטל חלק בחקירת המשיב.

כעולה מתצהירים אלו חומר הראיות כולל את הודעת המוכר הנשדד בדבר מהלך השוד שהתבצע על פי עדותו בשעה 11:50 לערך, הודעה הנתמכת בצילומי וידיאו ואודיאו מתוך החנות המתעדים את השתלשלות מהלך האירוע.

סרטוני וידיאו מסביבת החנות מתעדים יציאה של אדם מרכב BMW בשעה 23:49, צעידה לעבר החנות וחזרה לרכב מכוון החנות בשעה 23:53. האדם הנצפה בסרטון תואם את תיאור החשוד בשוד.

13. המשיב עצמו נקשר לביצוע השוד באמצעות עדותו של בעליה הקודם של החנות המזהה את המשיב על פי קולו, מבטאו, תנועותיו, מבנה גופו וצורת הליכתו. הוא זה שמציג למשטרה תמונה של המשיב מישומן אינסטגרם אשר רק לאחריה מציגים לו החוקרים את תמונתו של המשיב ממעצר קודם והוא מאשר אותה. הזיהוי הראשוני של המשיב בתמונה נעשה אפוא באמצעות תמונה שמציג העד עצמו המכיר את המשיב.

המשיב עצמו שולח ביום 2.6.18 לחברו צילום כרזת המבוקש בעניינו שפורסמה על ידי משטרת ניו-יורק בקשר לשוד וכותב כי הוא "poked" ו-"clipped" משהוא שחייב לו כסף וכי ברח בחזרה לארצו (התמונה וההתכתבות מצורפים כנספח 1 לתצהיר התובעת).

לאילו יש להוסיף את עדותו של בעל חנות שהעסיק את המשיב בתקופה שקדמה לאירוע ואשר מתאר כי כשלושה שבועות קודם לאירוע השאיל למשיב את רכב ה-BMW שברשותו אך זה מעולם לא הוחזר לו.

וכן - איכון טלפון שבשימוש המשיב, אשר על פי תצהיר הסוכן רשום על שם בת זוגו של המשיב, מצביע על הימצאותו דקות ספורות לאחר השוד מרחק של כחצי מייל צפונית לחנות, כאשר 25 דקות לאחר אירוע הרכב שהושאל למשיב תועד באמצעות קורא לוחיות רישוי כשהוא חוצה את גשר ברוקלין המצוי כ-13 ק"מ מהזירה, ובשעה 07:48 מאוכן הטלפון הנייד בעיר אקרון, אוהיו, מרחק של 7 שעות נסיעה. החקירה העלתה כי בעיר זו מתגורר בנה של בת זוגו של המשיב (שהיא גם בעליו הרשום של מכשיר הטלפון) ואשר בחיפוש בביתו נמצאו מכתבים המיועדים למשיב.

14. התמונה הכוללת העולה מהאמור היא כי קיימת תשתית ראייתית מספקת לאחיזה לאישום בכל הנוגע למימוש למשיב. תכתובת הוועטסאפ של המשיב עם חברו שצורפה לבקשת ההסגרה, היא למעשה הודאה. זיהוי כמי שנטל חלק באירוע, גם אם פניו אינם נצפים בסרטון, הוא על ידי מי שמכירו. הוא מאוכן בסמוך לאירוע בזמנים הרלוונטיים, וסוג רכב שקשור למבצע השוד ואשר גם הושאל לו ומעולם לא הוחזר על ידו, נצפה זמן מתאים לאחר האירוע כשהוא חוצה את גשר ברוקלין, ולאחר נסיעה לילית של כ-7 שעות הפלאפון בו עושה המשיב שימוש מאוכן באקרון, במקום בו מצויים חפצים הקשורים במשיב (מכתבים).

15. הטענות שמעלה ב"כ המשיב הן למשקל הראיות. הטענה כי הזהוי בסרטון הוא דל ערך בפרט כאשר בפני בית משפט זה לא מונח הסרטון היא טענה למשקל הראיה ודינה להתברר במסגרת ההליך העיקרי (השווה ע"פ 2765/05 מושאילוב נ. היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 6). כך גם הטענה בנוגע לחוות הדעת באשר לאנטנה והטענה בכל הנוגע לקשירת מכשיר הטלפון הסלולארי למשיב. אכן המשיב תואר הן בתצהיר התובעת והן בתצהיר הסוכן בגובה 2.03 מטר, ואולם לא פורט על סמך מה ניתן תאור זה במצורף למשקלו ופרטים מזהים נוספים (לרבות מספר פספורט של המשיב) ועניין זה דינו להתברר במסגרת התיק העיקרי.

המבחן שאומץ בפסיקת בתי המשפט, כפי שמציין גם ב"כ המשיב עצמו הוא מבחן האחיזה לאישום, ובתמונה הראייתית הכוללת כפי שפורטה יש כדי לקיים מבחן זה.

סוף דבר

16. לאחר שמצאתי כי קיימת תשתית ראייתית מספקת לבקשת ההסגרה, כי נתקיימו יתר התנאים הנדרשים בחוק ולא מתקיים סייג שיש בו כדי למנוע את ההסגרה אני קובעת כי המשיב הוא בר - הסגרה לארצות הברית על מנת שיעמוד לדין בארצות הברית על העבירות שפורטו בבקשת ההסגרה.

מאחר והמשיב איננו אזרח ישראל ותושב ישראל, לא מתקיים התנאי האמור בסעיף 1א לחוק ההסגרה והוא אינו זכאי לשאת את עונשו בישראל ככל שיוורשע בדין וידון לעונש של מאסר.

המשיב יוחזק במשמורת בתי הסוהר עד להסגרתו בפועל.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 30 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח סיוון תשפ"ב, 27 יוני 2022, במעמד הצדדים.